



# ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับประจำวันที ๒๑ เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๖ หน้า ๑๐ มูลค่าข่าว ๕๑๐,๐๔๙.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

164 กิโลเมตร ระยะทางจาก อ.แม่สอด ตู อ.อุ้มผาง จ.ตาก ให้เวลาเดินทางถึง 4 ชั่วโมง เนื่องจากถนนเลาะเลียบบไปตามไหล่เขาผ่านโค้งถึง 1,219 โค้ง จนได้ชื่อว่า “เส้นทางลอยฟ้า” แม้การเดินทางลำบาก ทว่าอำเภอแห่งนี้เป็นที่หมายของแพทย์หนุ่มชาวแปดริ้วเมื่อ 22 ปีก่อน เพียงเพราะคิดว่าอยู่แค่ปีเดียวก็ขอย้ายได้ แต่จบจนวันนี้ “**นพ.วรวิทย์ ตันฉวีฉัตรพิทย**” วัย 46 ปี ยังคงทำงานในตำแหน่ง “**ผู้อำนวยการโรงพยาบาลอุ้มผาง**” นพ.วรวิทย์ เล่าว่า หลังสำเร็จการศึกษาจากคณะ

ทันตแพทย์ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและรศ.อภิชัยของชาวบ้าน, ทำแก๊สชีวภาพใช้ในโรงอาหารของโรงพยาบาล และนำกลีเซอรินที่ได้มาผสมทำเป็นยาชาฉีดหอน้ำ ฯลฯ

นพ.วรวิทย์ บอกว่า ช่วงชีวิตการทำงานพบกรณีผู้ป่วยใช้แก๊สหลังแอน เครียดมาก คิดกลัวว่าชาวบ้านจะเสียชีวิตจำนวนมาก เพราะผู้ป่วยเร็วมาก รู้สึกว่าแสบๆ แต่เมื่อได้วัคซีน ยาและอื่นๆ มาช่วยสถานการณ์ดีขึ้น และกรณีหิวขาดโรคระบาดในปี 2539 มีคนป่วยกว่า 550 ราย เสียชีวิต 80 กว่าราย นึกกลัวจริงๆ ทำให้

## ‘หมอวรวิทย์’ 22 ปีที่รพ.อุ้มผาง สนุกกับงาน... จุงใจอยู่ในพื้นที่

แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ(มศว) รุ่น 1 เมื่อปี 2534 เลือกใช้ทุนที่ รพ.อุ้มผาง เพราะคิดว่าครบ 1 ปีขอย้ายไปประจำที่โรงพยาบาลอื่นได้ ไม่มีใครอยากอยู่แบบนี้ ไม่ใช่บ้านเรา ต้องปรับตัว ช่วง 3 เดือนแรกทุกข์มาก ที่นี้เขียบ และเหงา ต้องใช้เวลา 3-6 เดือน ในการปรับตัว เคยนั่งมองชาวบ้านที่ห่มกันมาโรงพยาบาลแล้วเสียชีวิต เขาแย้งว่าเราเยอะ ทำให้อยู่ที่นี้มาเรื่อยๆ จนพบว่า รพ.อุ้มผาง มีงานวิศวกรรมที่ชอบให้ทำ

“**ผมไม่ใช่คนมีอุดมการณ์ ไม่ได้คิดอะไรมาก ไม่ได้เสียสละ ไม่ได้คิดอยากจะช่วยคนอื่นในที่ และผมก็ไม่เชื่อว่าใครจะมี แต่ขึ้นอยู่กับว่าอยู่ที่ไหนแล้วทำงานด้วยความสนใจมากกว่า**” นพ.วรวิทย์กล่าว

22 ปีที่ รพ.อุ้มผาง “นพ.วรวิทย์” มิได้ทำหน้าที่เพียงรักษาคนป่วยเท่านั้น หากยังทำหน้าที่ให้ความรู้และช่วยเหลือชาวบ้านด้านกฎหมาย ด้วยการจัดตั้ง “คลินิกกฎหมาย” ซึ่ง นพ.วรวิทย์ ย้ำว่า การให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย เพื่อให้เขามีสถานะสมควรที่เขาจะเป็น ไม่ใช่ทำให้เขาเป็นคนไทยทั้งหมด แต่ทำให้เขาไม่ไร้รัฐ แสดงการมีตัวตนบนโลก และด้วยข้อจำกัดของการจัดสรรงบประมาณเหมาจ่ายรายหัวของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ(สปสช.)ที่จะให้ตามประชากรคนไทย ขณะที่ รพ.อุ้มผาง ต้องให้การรักษายาพยาบาลฟรีแก่ผู้ป่วยที่เป็นชาวต่างชาติและมีฐานะยากจนด้วย ทำให้ รพ.อุ้มผางประสบปัญหาทางการเงิน แต่แก้ไขด้วยการประหยัดงบประมาณ เช่น ทำไบโอ



วรวิทย์ ตันฉวีฉัตรพิทย

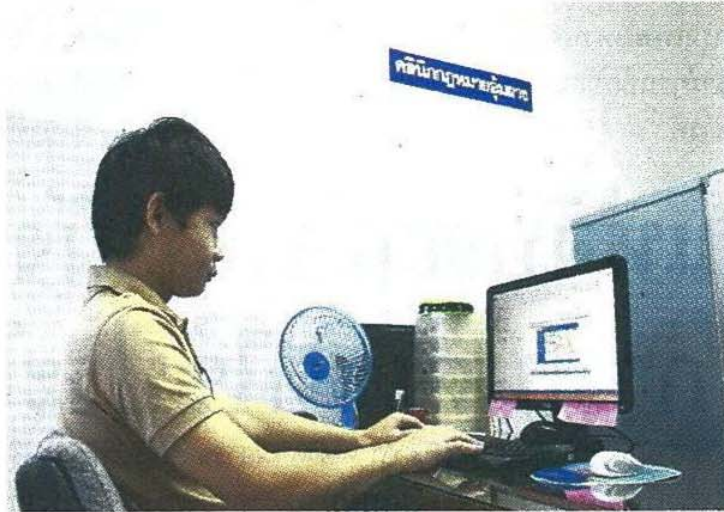
เข้าใจพระเจ้าอยู่หัวที่ต้องย้ายเมืองหนีโรคระบาด ช่วงโรคระบาดต้องเข้าถึงต้นตอเพื่อกำจัดแหล่งที่มา ซึ่งอยู่ในฝั่งประเทศเพื่อนบ้าน ตอนนั้นทหาร 2 ฝ่ายที่สู้รบกันอยู่มาเข้าแถวเพื่อรับยา ทำให้คิดว่า “**บางครั้งงานสาธารณสุขก็สร้างสันติภาพได้**” ความเปลี่ยนแปลงของ รพ.อุ้มผาง เมื่อเทียบกับอดีต นพ.วรวิทย์ บอกว่า ปัจจุบันโรงพยาบาลตอบสนองปัญหาชาวบ้านได้มากขึ้น ในแง่ของการช่วยให้ชาวบ้านเข้าถึงการรักษาโรค

ต่างๆ โดยที่ชาวบ้านไม่ต้องบอกแต่เรา รู้ว่าเขากำลังต้องการสิ่งเหล่านั้น

หลักในการทำงาน นพ.วรวิทย์ กล่าวว่า สอนน้องๆ นักศึกษาแพทย์ศรียัตถ์หลักพรหมวิหาร 4 คือ ถ้าเห็นคนอื่นแล้วสงสาร จะเกิด “เมตตา” หากได้ช่วยเหลือให้พ้นทุกข์ เป็น “กรุณา” เมื่อเขาหายทุกข์และมีความสุข เรียก “มุทิตา” แต่เมื่อใดที่ช่วยเหลือไม่ได้ก็ไม่ต้อง โมกข์ไม่เจ็บไปด้วย นีคือ “อุเบกขา” ที่สำคัญการรักษาคนไข้ต้องพิจารณาถึงความต้องการทางการแพทย์ หรือ Medical need ของเขา อย่าพิจารณาสิ่งที่เขาเรียกร้อง เพราะคนที่เรียกร้องอะไรกับเราเยอะๆ จะไม่ชอบแล้วเกิดการต่อต้านในใจและเกลียดเขา อาจทำให้การรักษาไม่ถูกต้อง

สมมุติเขาเรียกร้องมา 10 อย่าง แต่จำเป็นจริงๆ แค่ 2 อย่าง ถ้าใจแพทย์มีอคติไปแล้ว เขาอาจจะไม่ได้เลยแม้กระทั่ง 2 อย่าง นั้น จึงต้องตั้งใจให้เป็น “อุเบกขา” ต้องดูที่ความต้องการทางการแพทย์ของเขา เพราะเราเป็นแพทย์ เราเป็นผู้เชี่ยวชาญ รู้ว่าเขามีความจำเป็นอะไร อย่าไปคาดหวังว่าจะได้ความสุขจากการทำงานทั้งหมด

**“สิ่งที่ตั้งใจให้อยู่ในพื้นที่ เพราะทำงานแล้วผมสนุกกับงาน ได้คิดทำโน่น ทำนี่ไปเรื่อยๆ นอกจากเป็นแพทย์แล้วผมเคยฝัน**



อยากจะเป็นวิศวกร ที่ รพ.อัมผาง ผมได้ทำตามฝัน ได้ตอบโจทย์ในใจที่อยากเป็นวิศวกร แต่ไม่ได้เป็น ทำให้อยู่ในพื้นที่ได้ และอาจจะยังไม่มีภาระอะไร ถ้ามีลูกเล็กๆ อาจจะอยู่ไม่ได้แล้ว” นพ. วรวิทย์กล่าว

สำหรับประเด็นร้อน “พีฟอร์พี” แม้ รพ.อัมผาง ได้รับการจ่ายค่าตอบแทนแบบ “เบี้ยเลี้ยงเหมาจ่ายอัตราเดิม” เพราะจัดเป็นโรงพยาบาลในพื้นที่เฉพาะ 2 หรือ “ระดับกันดารที่สุด” แต่ นพ. วรวิทย์ ให้ความเห็นเรื่องนี้ว่า ถ้าระบบนี้ทำลายระบบสาธารณสุขจริง โดยการเปลี่ยนจากการใช้ “ใจ” เป็นตัวกลางมาเป็น “เงิน” แทน ซึ่งน่ากลัว เพราะจะฝังรากลึกลงไปในใจคน เท่ากับคนที่เปลี่ยนระบบนี้ทำเวรทำกรรมไว้กับชาติ แต่ถ้าเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานจริง ก็เป็นเครื่องมือหนึ่งในการจัดการ ควรทดลองก่อน หากมีปัญหาควรนำมาหารือร่วมกัน ส่วนตัวเงินส่วนหนึ่งจากเบี้ยเลี้ยงเหมาจ่าย นำไปตั้งเป็น กองทุนการศึกษา ทำให้ส่งเด็กเรียนหนังสือได้ 10 คน ให้ค่ากินอยู่เดือนละ 4,000 บาท แต่จะให้แพทย์ทุกคนทำแบบนี้คงไม่ได้

**“ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการทำงานแล้วทำให้รู้สึกดี คือ ถ้ามองย้อนกลับไปชีวิตที่ผ่านมาไม่ว่าอะไร ชีวิตเรามีคุณค่า ตัวเรามีประโยชน์ เราไม่ต้องการให้ใครมาชื่นชมอะไร แต่เรารู้สึกตัวเราเองว่าเราทำประโยชน์ได้ ไม่ได้มีอุดมการณ์อะไรมากมาย ซึ่งผมว่าคิดแบบนี้ดีกว่า จะทำงานอยู่ได้นาน อยู่เรื่อยๆ ง่วงเราก็นอน เหนื่อยเราก็อพัก ตื่นมาเราก็ดูหน้าตาก็เท่านี้เอง ไม่มีอะไรมาก แต่เราไม่เดินถอยหลัง”** นพ.วรวิทย์กล่าว

